

Fitxa de lectura

• Dades bibliogràfiques:

Autor: Fiodor Mikhàilovitx Dostoievski.

Títol: El petit heroi.

Editorial: Columna jove. (Segona edició 1990).

Número de pàgines: 53

• Gènere de l'obra:

El Petit heroi es una novel·la curta en que l'autor vol fer sentir al lector els sentiments d'un jove que comença a tenir els primers símptomes d'amor, però també els de dolor i turment.

• Tema principal i temes secundaris:

El tema principal de la novel·la és l'amor que sent un jove envers una dona casada i que finalment aconsegueix demostrar.

Altres temes de la narració són l'heroisme, l'esperança i l'amistat.

• Argument:

La narració comença quan el jove decideix anar a veure un parent d'un poble prop de Moscou on ja hi han més convidats. Entre aquests convidats es troba Madame M. (Natàlia) de la qual el jove se sent atret i s'he n'acaba enamorant.

Durant l'estada a casa del parent una noia no para d'incordiar al jove, però una acció heroica d'aquest (aconsegueix muntar Tankred, un cavall, que ningú no gosava muntar) farà que finalment es facin amics.

Madame M. una dona casada no fa gaire cas al jove però de mica en mica es va sentint encuriosida per ell.

El jove després de recuperar una carta que li havia caigut a Madame M. aconsegueix que ella li faci un petó, i no la torna a veure mai més.

• Títol:

El títol el petit heroi està ben relacionat amb el contingut ja que la novel·la tracta sobre un jove que descobreix, o més ben dit, sent per primera vegada un sentiment que mai abans havia sentit; l'amor.

L'història narra la manera com el jove aconsegueix apropar-se al cor d'una dona a partir d'actes heroics; com és el cas de muntar el cavall ferotge o recuperar la carta que N li dona Madame M. abans de marxar amb el seu cavall.

• Llocs on es desenvolupa l'acció:

La història es desenvolupa en un poble prop de Moscou a casa d'un parent del protagonista, el jove, rodejada

per jardins amb flors exòtiques i un bosc prop d'un camp de blat que està sent segat.

- **Temps:**

La novel·la va ser escrita per Dostoievski el 1875 i està ambientada en aquella època.

- **Narrador:**

L'autor del llibre escriu el relat en primera persona i en passat. Narra el que podríem dir que és un record de l'autor quan era jove.

- **Estructura:**

La novel·la presenta una estructura homogènia, és a dir que no està separada per capítols degut al seu reduït nombre de pàgines (53).

L'estructura és: introducció – nus – desenllaç.

Introducció: ens diu que recorda (el narrador) quan ell tenia onze anys i que va anar a una festa a casa d'un parent seu.

Nus: fets que van passar en aquella festa.

Desenllaç: finalment descobreix el sentiment de l'amor per primera vegada.

- **Personatges:**

El personatge principal (protagonista) és el jove (que no revela mai el seu nom, però es dona a entendre que és l'autor quan tenia onze anys).

Altres personatges (secundaris) són Madame M. (Natàlia), de la qual el jove se sent atret; Monsieur M., el marit de Madame M., en N. , que és el qui entrega la carta a Madame M. la qual serà perduda per aquesta i recuperada pel jove que més tard li retornarà a Madame M.

- **Adequació i coherència:**

Aquesta segona edició de El petit heroi és una traducció de rus al català. El llenguatge que utilitza l'autor és culte i utilitza alguns mots antics o no gaire habituals.

- **Autor:**

Fiodor Mikhàilovitx Dostoievski: novel·lista rus (nascut Moscou 1821 i mort a Sant Petersburg 1881). Tot i el trauma que li suposà l'assassinat brutal del seu pare, Dostoievski acabà els estudis que llavors realitzava a l'Escola d'Enginyers de Sant Petersburg; però es trobà sol i sense recursos. La seva primera novel·la, Biednie liudi (pobra gent), del 1846, va ser ben acollida. En canvi va publicar, sense cap èxit, altres relats com Dvoinik (el doble), 1846; Belie noixi (les nits blanques), 1848, etc. Decebut, es llançà a la lluita política, però fou pres i condemnat a mort. Indultat, fou empresonat a Sibèria durant quatre anys, fet que el marcaria molt profundament. De tornada a Sant Petersburg, publicà diverses obres: Diaduskin son (el somni de l'oncle), 1859; Zapiskin iz miertvego doma (apunts de la casa morta), 1861; i Zapiski iz podpolia (apunts del subsòl), 1864, les creacions realistes de les quals, especialment del presidi, li retornaren la fama. Amb moltes penes i tragèdies (mort de la seva esposa i el seu germà, tots dos el 1864), i molts deutes, trobà en el sufriment la seva inspiració: Unijennie i oskorblionnie i nakazanie (Crim i càstig), 1866. Casat de nou i carregat de deutes, es

refugià a Alemanya, a Suïsa i a Itàlia.

La mort de la seva fill, d'altra banda, l'abocà al joc i gairebé a la demència. En aquesta època va escriure febrilment: Igrok (El jugador), 1867; Idiot (L'idiota), 1868; Veixni muj (L'etern marit), 1870; Bessi (Els dimonis), 1872; i posteriorment seguiren Podrostok (l'adolescent), 1875; Dnevnik pisatelis (Diari d'un escriptor), 1876; i Bratia Karamàzovi (Els germans Karamàzovi), 1879 – 1880. La seva glòria immensa eclipsà fins i tot Tolstoi.

De retorn a Rússia continuà la seva obra, la qual constitueix una recerca de l'absolut a través d'un estudi de gran finesa psicològica, d'una gran varietat de perspectives i d'un misticisme que uneix l'experiència humana i religiosa de l'autor a les seves exploracions del món, del subconscient i del somni. Ha estat considerat el profeta de Rússia, país en el qual ell va veure una síntesi de totes les cultures.

• **Valoració de l'obra:**

Trobo que és una novel·la molt curta. Tot i això l'autor sap expressa amb claredat els sentiments del jove envers allò que l'envolta i es veu amb claredat de que aquest adolescent està canviant i experimentat noves emocions o sentiments que mai abans havia viscut.

És una novel·la fàcil de llegir i el seu vocabulari no presenta cap problema.